

CHẾT ĐI SỐNG LẠI

9h30 sáng qua, 06/11, qua TV, hay tin Tổng thống Macron và Thủ tướng Netanyahu vừa gọi điện chúc mừng ông Trump đắc cử tổng thống (dù ông chỉ “mới” được 266 phiếu “đại cử tri” so với con số 270 để đắc cử), tôi thở phào nhẹ nhõm! Thế là, sau mấy tháng trời nghe tới, nghe lui, (đã) xem rồi, (bị) xem lại, v.v. những tin tức, hình ảnh, bình luận, “discuter” (thảo luận) lẫn “disputer” (tranh cãi), v.v. về cuộc tranh cử Tổng thống Hoa Kỳ, ở... Pháp, từ nay tôi được “yên thân”!

“Chuyện dài Nhân Dân Tự Vệ”, so với “chuyện ông Trump”, chẳng thấm vào đâu! Từ trước khi ông đắc cử lần trước, 2016, cho đến khi ông đắc cử lần này, 2024. Gần “10 năm” nhưng “tình (chẳng) cũ” tí nào! Trong 4 năm tại chức, ông quậy, ông phát biểu tùm lum, tà la, v.v. Sau khi thất cử, nhà ông bị Cảnh sát xét tới, xét lui mấy lần, một số thuộc hạ, cố vấn, thân tín của ông quay ngược lại tố cáo ông ép họ phạm pháp, chỉ trích ông toi bồi hoa lá, v.v. Tôi thấy ông “từ chết tới bị thương”, đời “chính trị” sắp “tàn trong ngõ hẹp” rồi! Thế mà ông vẫn chịu khó “tắt đèn làm lại”, từng bước, từng bước, hạ các đối thủ cùng đảng, đi vào chung kết. Có lẽ ông là một ứng cử viên tổng thống Mỹ đầu tiên với 34 “tội danh”!

Xin nói ngay tôi chẳng phải là công dân Mỹ, chẳng sống ở Mỹ, lại càng không phải “cuồng Trump”! “Cuồng Trump” chẳng mang cho tôi một chút lợi lộc gì, nếu không nói là tôi phải nai lưng đóng thêm thuế, để chính phủ nước tôi phải bỏ thêm tiền vào khối NATO khi Mỹ cắt bớt đóng góp, và hàng hóa nước tôi nhập vào Mỹ bị đóng thuế tung bưng, v.v.! Tôi cũng chẳng nghĩ gì để nghĩ rằng ông Trump đánh “cái đầu” Bắc Kinh thì “lỗ mũi” Hà Nội cũng “xia thuốc” lây. Tôi nói về ông Trump vì ông là một “trường hợp” đặc biệt, chỉ có thể xảy ra ở Mỹ, ở một quốc gia mà “chuyện gì” cũng có thể xảy ra, từ Quân Sự đến Nghệ Thuật, từ Khoa Học đến Chính Trị, v.v. Khi một tài tử điện ảnh trở thành tổng thống (2 nhiệm kỳ). Khi một tổng thống lãng nhãng tình dục ngay trong tòa Bạch Ốc, lúc bị tố cáo thì chôi bậy bậy, thề thốt trước tung bưng, chôi hết được thì “tự phê”, xin lỗi quốc dân, đồng bào, rồi cũng tái đắc cử. Khi một Thượng nghị sĩ “da màu” 2 lần lãnh đạo Hoa Kỳ, v.v. Thì chuyện một tỷ phú nhảy vào chính trường, một sớm một chiều trở thành tổng thống, chỉ làm dài thêm các danh sách “đặc biệt” này. Cách đây 4 năm, tôi đã viết “Ngựa chứng trong chính trường” để nói về ông Trump, một người mà tôi không ưa lúc đầu khi nhìn mặt, lại càng chẳng thích khi nghe ông nói chuyện (nhưng phải công nhận là ông có biệt tài về truyền thông, có những cử chỉ, bộ điệu rất Trump, khiến người ta không thể “quên” ông. Như giọng hát, cách trình diễn của một ca sĩ “lớn”). Bài viết đó làm tôi mất đi một vài người bạn!

Tôi qua (22h Châu Âu) trước những người ủng hộ, ở đại học Howard, bà Harris đã công khai chấp nhận chuyện thất cử. Bà cho biết đã nói chuyện với tân Tổng thống. Rằng bà,

và chính phủ của bà, sẽ giúp ông để việc “bàn giao” (2 chữ tôi khó quên!) được xảy ra tốt đẹp (trái với ông Trump năm 2020!). Diễn văn của bà Harris là diễn văn của một trí thức “bại không nản”, chừng mực nhưng cương quyết (tiếp tục “tranh đấu”). Dĩ nhiên là bà cảm ơn những cử tri đã dồn phiếu cho bà, cũng như cảm ơn đương kim Tổng thống Biden và phu nhân đã tin tưởng, ủng hộ bà!

Cảm ơn ông Biden? Không biết bà Harris nói vậy mà có nghĩ vậy không? Bởi vì ai cũng thấy, chính ông Biden là đầu dây mối nhợ cho sự thất cử của bà! Nếu ông Biden không quyết định tái tranh cử dù biết xác suất chiến thắng của mình rất thấp, chỉ sau khi thất bại 100% trong cuộc tranh luận với ông Trump, bị áp lực từ những người ủng hộ nổi tiếng, 3 tháng trước khi bầu cử, thì ông mới chịu bỏ cuộc và đề cử Phó Tổng thống Harris thay mình trong cuộc chạy đua vào tòa Bạch Ốc! Nước tới trôi rồi, nhảy cách nào đây, nhất là trước một “cáo già chính trị” đang hùng hổ trở lại chính trường?!

Kinh tế xuống dốc, nhập cư lậu tăng cao, trong khi chiến tranh ở Ukraine, ở Trung Đông vẫn tiếp diễn, v.v. khiến đa số người Mỹ đã ón ông Biden, càng ón thêm khi ngày càng thấy cái già yếu, lú lẫn, ăn nói “lạng quạng”, v.v. của “ông già (không chịu) chống gậy” này. Đưa bà Harris ra, chỉ là một “chính phủ Biden không Biden”. Làm sao bà Harris có thể công kích, chỉ trích những thất bại, sai lầm, của cái chính sách mà bà đã nhúng tay trong đó, của cái chính phủ mà bà là Bà Phó?! Nên chuyện bà đã không đưa ra một đường lối nào “mới”, để cứu vãn kinh tế, giảm số nhập cảnh lậu, v.v. mà tập trung vào “hồ sơ tòa án của ông Trump”, vào “con người” ông Trump, là chuyện không có gì ngạc nhiên. “Có thực mới vực được phiếu”. Sau 4 năm “đói lỏng bụng”, “màn trời, chiếu đất”, v.v. làm nhớ lại “những ngày xưa chưa đói” dưới thời Trump, cần chi phải là “người Mỹ thực tế” mới thấy được điều này? Thêm vấn đề “tôn giáo” (phá thai), v.v. Nên nhiều người đã thay đổi ý kiến, dồn phiếu sang Trump. Điển hình là con số người Mỹ gốc ngoại quốc (nói tiếng Tây Ban Nha), những người trẻ “bình dân” Mỹ (trắng lẫn “da màu”) bỏ phiếu cho Trump, tăng cao. Ngay cả giới phụ nữ, được xem là nguồn phiếu của Harris vẫn ủng hộ Trump (44% bầu Trump / 54% bầu Harris), v.v.

Khi “cái khó bó cái khôn” rồi thì chuyện “hữu tài vô đức” tính sau. Đó là chưa nói, ai cũng thấy ông Trump tứ bề thọ địch, bị “đánh hội đồng” từ ngoài vào trong, từ đối phương đến những thuộc hạ “kỳ không”! Quân tử Mỹ khác quân tử Tàu chỗ đó!

Cũng như các lần trước, những cuộc thăm dò cử tri, tiên đoán “tin tức khí tượng cho tàu chạy... vào tòa Bạch Ốc” của các cơ quan truyền thông, báo chí, v.v. đều trật lất! Thay vì kết quả sẽ “rất là khít khao”, có thể “từ vài ngày đến cả tháng” để kiểm phiếu, thì chỉ ngay hôm sau (11h30 Châu Âu), ông Trump đã “thắng” với trên 270 (276?) đại cử tri! Giáo sư Allan Litchman, người nổi tiếng vì đã tiên đoán đúng 9/10 kết quả các cuộc bầu cử tổng thống trước đây (nhất là ông Trump/2016), lần này cũng hét “trúng tử”! Khi tôi gõ những con chữ này thì ông Trump được 295 phiếu (đại cử tri) / gần 73 triệu (cử tri), bà Harris 226 (đại cử tri) / gần 68 triệu (cử tri). Khít khao chỗ nào (ngay cả số phiếu cử tri)?

Lần bầu cử này, phe Cộng Hòa đã nắm được Thượng Viện (phê chuẩn các đề nghị, điều ước, các bổ nhiệm tổng thống đưa ra) và có thể sẽ nắm luôn Hạ Viện (thuế má, biểu quyết ngân sách, v.v.) Nếu như thế, thì đúng là một “Đại Thắng (tôi không ‘hiếp dâm’ danh từ) Mùa Thu” của đảng Cộng Hòa Hoa Kỳ. Do chính người DÂN chọn lựa, chứ không có Bộ Chính Trị nào quyết định!

Thích hay không thích ông Trump, người ta cũng phải công nhận rằng, ông Tổng thống thứ 47 này của Hoa Kỳ là một vị tổng thống đặc biệt: Tổng thống thứ 45, ứng cử viên tổng thống (lần 47) bị tòa kêu án, lớn tuổi nhất (78 tuổi), bị ám sát hụt. Nhưng đặc biệt nhất, theo tôi, đó là một vị tổng thống, tưởng đã “Chết” đi nhưng “Sống” lại, mà “sống” một cách rất “hào hùng”, tuy không “trở về từ ngục tối hay mộ sâu” như một lời hát Trần Thiện Thanh! Nói về một ông tổng thống đặc biệt, của một siêu cường nhất thế giới, chỉ là đẩy một cánh cửa vừa mở ra thôi. Cánh cửa Hoa Kỳ đã được chính tay người Mỹ đẩy ra hôm kia, thứ ba 5/11.

Những chuyện khác về ông. Là chuyện khác!

BP

07/11/2024

Nguồn: Internet eMail by th chuyển